

rede forskere, erhvervsledere i dette land, som gerne vil, men som ikke tør på grund af den økonomiske risiko, som det er i det funktionærland, som Danmark har udviklet sig til.

Hvis forslaget gennemføres i sin helhed, vil Danmark blive førende i den nationale og regionale EU-konkurrence om at kapre nye hightechindustrier, hightechindustrier, som dukker op alle vegne, det er bare et spørgsmål om, hvor de skal placeres, hvor det er attraktivt. Vi kan komme på højde med Silicone Valley, når det drejer sig om højteknologi, og Californiens biotechindustri. Det er noget, vi skal stræbe efter.

Opsparingen hos medarbejdere kan kun gennemføres, hvis virksomheden præsterer en betydelig værditilvækst og dermed sætter aktiekursen op. Det betyder i sidste ende et større beskatningsgrundlag og et større skatteprovenu til samfundet. Der er faktisk kun vindere med de beslutningsforslag, som Det Konservative Folkeparti her har fremsat, både med hensyn til at fremme en iværksætterkultur og med hensyn til at skabe værditilvækst og få gang i underskoven af nye virksomheder i Danmark, og det er der brug for.

Derfor støtter vi forslagene, og vi synes, at regeringen burde tage det til sig med kyshånd. Det er i virkeligheden sådan et initiativ her, der er brug for.

Pernille Sams (KF):

Det Konservative Folkeparti kan naturligvis varmt anbefale de to forslag.

Jeg var jo meget glad for Venstres ordførertale. Det var dejligt at høre. Men det er også berettiget, fordi forslagene er til gavn for hele Danmark, når der startes nye virksomheder her. Det skaber arbejdspladser, det skaber velstand, dynamik, og det giver mulighed for den offentlige velfærd, som vi alle sammen efterlyser.

Og der er jo hård konkurrence, når det gælder de nye vidensintensive virksomheder, som bliver stadig vigtigere for os i takt med den internationale arbejdsdeling, og som gør det svært at fastholde en arbejdskraftintensiv produktion i større omfang her i landet.

De nye vidensvirksomheder er svære at starte, det ved vi alle sammen, og de er dyre at starte. Det er helt andre vilkår, man starter på, end vi traditionelt har været vant til her i landet, dels fordi det er så dyrt at starte, dels fordi det som oftest tager en meget lang årrække, inden resultater og overskud begynder at vise sig.

Derfor er man nødt til at tage nogle nye og andre metoder i brug, end vi hidtil har haft.

Det er det, vi peger på her, og det er det, vi foreslår indført i Danmark. Det er redskaber, som er kendte, og som er veldefinerede og fungerer fint andre steder, og vores opfattelse er, at de to forslag, vi her præsenterer, skal ses i sammenhæng, for de løser hver deres problemstilling inden for samme problem eller hver sin fase, kan man sige, af samme problem.

B 63 tager højde for, at iværksættere skal tilknyttes virksomheden interesslemæssigt og incitamentmæssigt, selv om det ikke er vedkommendes egne penge, der er i spil. Sådan var det jo tidligere, dér var det ens egne penge, og da faldt interessen helt naturligt. Nu er det andres penge og derfor dette forslag.

Vi foreslår, at investorerne kan give op til 20 pct. af aktiekapitalen til iværksættere, som på den måde får lidt af den gamle følelse af at være selvstændige og arbejde for deres egen virksomhed.

Hvis virksomheden bliver en succes, en ny Novo Nordisk f.eks., så er det jo klart, at iværksætteren kan komme til at tjene penge på kursstigningerne, og det har skatteministeren og Socialdemokratiet uendelig meget imod. Men det vil så sandelig være til uendelig stor gavn for det danske samfund, så smålige misundelsehensyn burde ikke kunne forhindre de succeser i at blive etableret i fremtiden.

Og det passer jo ikke, at aktier og kursstigninger ikke bliver beskattet. Den socialdemokratiske ordfører talte om skattefri gevinster. Aktierne skal efter vores forslag beskattes, men de skal først beskattes, når man får pengene i hånden, nemlig ved afhændelsen, for vi synes, alt andet er forkert. Der er jo ikke tale om, at det er skattefri gevinster.

Det andet forslag tager højde for medarbejderne. Der vil typisk være tale om højtuddannede vidensmedarbejdere, som det er meget svært at skaffe i disse år, og som der er meget stor rift om, og som er uendelig værdifulde for disse typer virksomheder. Det er jo faktisk disse vidensmedarbejdere, som virksomhederne er bygget op omkring, og hvis resultater virksomhedernes succes fuldstændig afhænger af. For at fastholde disse nøglemedarbejderes incitament og interesse yderligere i virksomheden, for at forlænge medarbejdernes tålmodighed også i disse første svære år, hvor resultaterne lader vente på sig, og ikke mindst for at matche, hvad tilsvarende udenlandske virksomheder kan til-